

EBA/GL/2023/02

21.2.2023

Ghid (revizuit)

privind metodele de calcul al contribuțiilor la schemele de garantare a depozitelor în temeiul Directivei 2014/49/UE, de abrogare și de înlocuire a Ghidului EBA/GL/2015/10

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care dreptul Uniunii Europene trebuie aplicat într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care ghidul se adresează în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 11.09.2023. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2023/02”. Notificările trebuie trimise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiectul

5. Prezentul ghid îndeplinește mandatul acordat ABE în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE² (DSGD) de a emite orientări pentru a preciza metodele de calcul al contribuțiilor la SGD-uri.

Domeniu de aplicare:

6. Prezentul ghid se aplică în legătură cu elaborarea de metode de calcul al contribuțiilor în funcție de risc ale instituțiilor membre la un SGD.
7. Autoritățile competente, în cooperare cu autoritățile desemnate, trebuie să se asigure de aplicarea prezentului ghid de către SGD-uri atunci când elaborează metode de calcul al contribuțiilor în funcție de risc ale instituțiilor membre și să le aplice atunci când aprobă aceste metode de calcul în temeiul articolului 13 alineatul (2) din DSGD.
8. În cazul în care autoritățile competente, în cooperare cu autoritățile desemnate, sunt responsabile pentru elaborarea și/sau aplicarea metodei de calcul, acestea trebuie să aplice dispozițiile prezentului ghid.
9. Prezentul ghid nu se aplică sucursalelor instituțiilor de credit din țări terțe. Cu toate acestea, autoritățile competente, în cooperare cu autoritățile desemnate, pot alege să aplice prezentul ghid și sucursalelor din țări terțe.

Destinatari

10. Prezentul ghid vizează schemele de garantare a depozitelor, autoritățile competente și autoritățile desemnate, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatele (1), (17) și (18) din DSGD [și menționate la articolul 4 alineatul (2) punctele (i) și (iv) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010].

² Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

Definiții

11. Cu excepția cazului în care se precizează altfel, termenii utilizați și definiți în DSGD au același înțeles și în cuprinsul ghidului. În plus, în sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

Alte resurse financiare disponibile (alte RFD)	astfel cum sunt definite în Ghidul ABE privind delimitarea și raportarea resurselor financiare disponibile (RFD) ale schemelor de garantare a depozitelor (SGD-uri) (EBA/GL/2021/17), publicat la 17 decembrie 2021.
Instituție membră	înseamnă o instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ³ , care este afiliată la un anumit SGD;
Intervenție SGD	înseamnă orice măsură luată de o SGD care necesită utilizarea fondurilor SGD, pentru a-și îndeplini misiunea de a proteja depozitele acoperite în conformitate cu articolul 11 din DSGD. Acestea includ, dar nu se limitează la plata de compensații către deponenți în urma falimentului unei instituții membre, contribuția SGD la finanțarea rezoluției, furnizarea unei injecții de capital, a unei garanții sau preluarea datoriilor unei instituții aflate în dificultate sau în curs de a intra în dificultate pentru a preveni intrarea în dificultate a acesteia sau măsuri alternative de menținere a accesului deponenților la depozitele acoperite.
Metoda de calcul:	înseamnă metoda folosită pentru calculul contribuțiilor instituțiilor membre la un SGD.
Resurse financiare disponibile calificate (RFDC)	astfel cum sunt definite în Ghidul ABE privind delimitarea și raportarea resurselor financiare disponibile (RFD) ale schemelor de garantare a depozitelor (SGD-uri) (EBA/GL/2021/17), publicat la 17 decembrie 2021.
SREP	înseamnă procesul de supraveghere și evaluare descris la articolul 97 din Directiva 2013/36/EU ⁴ și detaliat în Ghidul ABE privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP) și pentru simulările de criză de supraveghere în temeiul Directivei 2013/36/EU.

³ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁴ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE.

3. Punerea în aplicare

Data aplicării

12. Prezentul ghid se aplică de la 3 iulie 2024. Destinatarii pot aplica prezentul ghid în locul ghidului EBA/GL/2015/10 începând cu o dată anterioară, la alegere, după data publicării ghidului pe site-ul ABE în toate limbile oficiale ale UE (data emiterii ghidului).

Abrogare

13. Ghidul EBA/GL/2015/10 se abrogă de la 3 iulie 2024.

4. Orientare privind elaborarea metodelor de calcul al contribuțiilor la SGD-uri

4.1. Formula de calcul

14. SGD trebuie să stabilească contribuțiile periodice ale unei instituții membre „i” utilizând următoarea formulă:

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

unde:

- C_i = contribuția periodică din partea instituției membre „i”
- CR = rata contribuției (identică pentru toate instituțiile membre într-o perioadă dată)
- ARW_i = ponderea de risc agregată pentru instituția membră „i”
- CD_i = depozite acoperite pentru instituția membră „i”
- μ = coeficient de ajustare (identic pentru toate instituțiile într-o perioadă dată)
- i = instituția membră „i”, variind de la 1 la „n”.

4.2. Rata contribuției (CR)

15. SGD trebuie să stabilească rata contribuției cel puțin anual. Rata contribuției pentru o perioadă dată trebuie să fie:

$$CR = \frac{\text{nivel țintă periodic}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. Ca cerință minimă, SGD trebuie să stabilească nivelul țintă periodic în funcție de rezultatul formulei de mai jos, în care numitorul trebuie să fie cel puțin egal cu 1:

(*minim*) nivel țintă periodic =

$$\frac{\text{nivel țintă minim} - \text{resurse financiare disponibile calificate (RFDC)}}{\text{numărul de perioade rămase până la atingerea nivelului țintă minim în conformitate cu articolul 10 alineatul 8(2) din DSGD}}$$

17. În cazul în care SGD are o datorie neachitată și ținând seama de cerința minimă prevăzută la punctul 16, SGD trebuie să stabilească nivelul țintă periodic pentru a colecta anticipativ suficiente contribuții, astfel încât nivelurile rezultate ale resurselor financiare disponibile calificate (RFDC) și ale altor resurse financiare disponibile (alte RFD-uri) să fie suficiente pentru a plăti datoriile neachitate de îndată ce acestea ajung la scadență, precum și pentru a atinge nivelul țintă la termenul prevăzut la articolul 10 alineatul (2) din DSGD. La stabilirea nivelului țintă periodic, SGD trebuie să asigure concomitent că:
- plata previzibilă a datoriei nu generează o neîndeplinire în raport cu traiectoria de finanțare a resurselor financiare disponibile calificate care decurge din aplicarea punctului 16; și
 - până în momentul în care trebuie atins din nou nivelul țintă, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din DSGD, plata previzibilă a datoriei nu reduce, prin ea însăși, resursele financiare disponibile calificate ale SGD sub nivelul țintă.
18. SGD poate stabili nivelul țintă periodic mai mare decât minimul prevăzut la punctul 16, de exemplu, pentru a reflecta evoluția preconizată a depozitelor acoperite agregate ale instituțiilor membre.
19. Ținând seama de punctele 16, 17 și 18, SGD trebuie să stabilească nivelul țintă periodic pentru a repartiza contribuțiile periodice cât mai uniform în timp, pentru a atinge nivelul țintă al SGD-ului.
20. Autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, poate permite ca SGD să stabilească un nivel țintă periodic mai mic decât nivelul minim prevăzut la punctul (16) în cazul în care concluzionează că impunerea unui nivel țintă periodic mai mic îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) al patrulea paragraf din DSGD și nu determină încălcarea de către SGD a cerinței de a atinge nivelul țintă minim în termenul prevăzut la articolul 10 alineatul (2) din DSGD. Atunci când permite ca SGD să stabilească un nivel țintă periodic mai mic, autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, poate lua în considerare evoluția preconizată a depozitelor acoperite agregate ale instituțiilor membre.
21. Autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, poate recomanda SGD să stabilească un nivel țintă periodic mai ridicat decât minimul prevăzut la punctul 16 în cazul în care ajunge la concluzia că impunerea unui nivel țintă periodic mai ridicat respectă condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) al patrulea paragraf din DSGD și reflectă evoluția preconizată a depozitelor acoperite agregate ale instituțiilor membre atunci când se stabilește un nivel țintă periodic mai ridicat.
22. În cazul în care un SGD percepe contribuții *ex post* extraordinare în conformitate cu articolul 10 alineatul (8) din DSGD, SGD trebuie să determine CR conform următoarei formule:

$$CR = \frac{\text{finanțare necesară în conformitate cu articolul 10 alineatul 8(8) din DSGD}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Depozite acoperite (CD)

23. În ceea ce privește articolul 7 alineatul (3) din DSGD, dacă o instituție membră nu stabilește cu exactitate cuantumul exact al depozitelor acoperite în conturile beneficiarilor sau nu a estimat cuantumul maxim posibil al depozitelor acoperite în astfel de conturi, SGD trebuie să presupună că toate fondurile din conturile beneficiarilor sunt acoperite în scopul calculării contribuțiilor. În cazul în care o instituție membră raportează cuantumul exact al depozitelor acoperite în astfel de conturi sau un cuantum maxim posibil estimat al depozitelor acoperite în conturile beneficiarilor, SGD trebuie să țină seama de aceste cifre atunci când calculează contribuțiile instituției membre. Autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, trebuie să stabilească informațiile necesare pentru a ține seama de cuantumul exact sau de cuantumul maxim posibil estimat al depozitelor acoperite într-un cont de beneficiar. În orice caz, SGD trebuie să fie în măsură să determine cuantumul maxim posibil al depozitelor acoperite dacă deține informații cu privire la numărul de persoane cu drepturi depline asupra sumelor deținute într-un cont de beneficiar, înmulțind numărul respectiv cu nivelul de acoperire, în conformitate cu articolul 6 din DSGD. SGD poate lua în considerare solduri temporar ridicate, în scopul determinării cuantumului maxim posibil al depozitelor garantate.
24. Pentru calculul contribuțiilor la fondul SGD, în alte situații în care există incertitudini în ceea ce privește eligibilitatea și acoperirea unui anumit depozit individual în practică, SGD trebuie să considere că depozitele sunt acoperite. SGD poate include solduri temporar ridicate pentru calculul contribuțiilor la fondul SGD.

4.4. Coeficientul de ajustare (μ)

25. SGD calculează coeficientul de ajustare μ după următoarea formulă:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Calculul ponderii riscului agregat (ARW)

26. SGD atribuie ARW unei instituții membre „i” pe baza scorului agregat al riscului (ARS) pentru instituția respectivă.
27. SGD calculează ARS prin adunarea tuturor scorurilor de risc ale indicatorilor individuali (IRS) ale instituției membre respective, înmulțite cu ponderea corespunzătoare indicatorilor (IW) pentru fiecare IRS.
28. SGD calculează IRS pe baza indicatorilor de risc corespunzători.

(i) Categoriile de risc și indicatorii de risc

Categoriile de risc

29. SGD calculează ARW pentru o anumită instituție membră pe baza unui set de indicatori de risc din fiecare dintre categoriile de risc următoare:
- Capital: indicatorii trebuie să reflecte nivelul capacității instituției membre de a absorbi pierderile.
 - Lichiditate și finanțare: indicatorii trebuie să măsoare capacitatea instituției de a-și îndeplini obligațiile pe termen scurt și lung atunci când acestea devin exigibile, fără a-i afecta starea financiară.
 - Calitatea activelor: indicatorii trebuie să măsoare în ce măsură instituția membră este susceptibilă de a suferi pierderi rezultate din credite.
 - Modelul de afaceri și managementul: indicatorii trebuie să măsoare riscul asociat modelului de afaceri existent și planurilor strategice ale instituției membre, calitatea cadrului de administrare internă și a controalelor interne ale instituției membre.
 - Pierderi potențiale pentru SGD: indicatorii trebuie să reflecte pierderile potențiale pentru SGD, care decurg dintr-o intervenție a SGD, și pe care SGD este puțin probabil să le recupereze.

Indicatorii de risc principali

30. În cadrul fiecărei categorii de risc, SGD trebuie să includă în metoda de calcul indicatorii de risc principali menționați în Table 1. În mod excepțional, autoritățile competente, în cooperare cu autoritatea desemnată, pot să excludă sau să permită SGD să excludă, în raport cu tipuri specifice de instituții, un indicator principal, dacă se justifică că acest indicator nu este disponibil din motive legate de caracteristicile juridice sau de sistemul de supraveghere al instituțiilor în cauză.
31. În cazul în care autoritățile competente, în cooperare cu autoritățile desemnate sau cu SGD, elimină un indicator principal de risc pentru un anumit tip de instituție membră, acestea trebuie să utilizeze cel mai adecvat substitut pentru indicatorul eliminat. Acestea trebuie să se asigure că riscurile pe care le prezintă instituția pentru SGD se reflectă în alți indicatori utilizați. De asemenea, trebuie să aibă în vedere necesitatea de a asigura condiții echitabile față de alte instituții membre pentru care indicatorul exclus este disponibil.
32. SGD trebuie să aplice ca indicator principal rata de acoperire a capitalului sau rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază.

Tabelul 1: Indicatori principali de risc

Denumire indicator	Formulă / descriere	Semn
1. Capital		
1.1. Rata efectului de levier	Rata efectului de levier, astfel cum se prevede la articolul 429 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
1.2.a. Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază (rata CET1)	Rata CET1, astfel cum se prevede la articolul 92 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
1.2.b Rata de acoperire a capitalului (CCR)	$\frac{\text{Rata CET1 efectivă}}{\text{Rata CET1 necesară}} \text{ sau } \frac{\text{Fonduri proprii efective}}{\text{Fonduri proprii necesare}}$ unde: „fonduri proprii” sunt definite la articolul 4 alineatul (118) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. „CET1 solicitat” și „fonduri proprii solicitate” se referă la cerințele privind CET1 total și fonduri proprii totale ale unei instituții, în conformitate cu articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, articolul 104 alineatul (1) litera (a) și articolul 128 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
2. Lichiditate și finanțare		
2.1. Indicator de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR)	LCR, astfel cum se prevede la articolul 412 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
2.2. Indicator de finanțare stabilă netă (NSFR);	NSFR, astfel cum este definit la articolele 428a-428z din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
3. Calitatea activelor		
3.1 Rata creditelor neperformante (rata NPL)	Rata NPL, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (2) litera (g) punctul (ii) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/451 al Comisiei ⁵	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat
4. Modelul de afaceri și managementul		
4.1. Valoarea totală a expunerii la risc (TREA) / Active totale	$\frac{\text{Valoarea totală a expunerii la risc (TREA)}}{\text{Total active}}$ unde: „valoarea totală a expunerii la risc” este definită la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. SGD-urile pot utiliza diferite calibrări pentru instituțiile membre care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating sau metodele standardizate de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat

⁵Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/451 al Comisiei din 17 decembrie 2020 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014.

4.2 Rentabilitatea activelor (RoA)	$\frac{\text{Venitul net}}{\text{Total active}}$ SGD-urile trebuie să calculeze RoA ca medie pe o perioadă de cel puțin 2 ani pentru a evita includerea unor evenimente punctuale și pentru a evita prociclicitatea în contribuții.	(-)/(+) În general, o valoare mai mare indică un risc mai scăzut, dar valorile prea mari pot indica, de asemenea, un risc ridicat
5. Pierderi potențiale pentru SGD		
5.1. Depozite acoperite/active negrevate de sarcini	$\frac{\text{Depozite acoperite}}{\text{Active negrevate de sarcini}}$ unde: „activele negrevate de sarcini” sunt definite la articolul 411 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat

Indicatori suplimentari de risc

33. Pe lângă indicatorii principali de risc, SGD poate defini și include indicatori suplimentari de risc care sunt relevanți pentru determinarea diferențelor în ceea ce privește profilurile de risc ale instituțiilor membre.
34. Dacă un stat membru a impus, prin reglementare, restricții asupra instituțiilor dintr-un anumit subsector într-un mod care reduce substanțial probabilitatea intervenției unui SGD, SGD-ul poate reduce contribuțiile instituțiilor membre care aparțin sectorului cu risc scăzut respectiv, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din DSGD, prin includerea unui indicator suplimentar de risc, cu condiția ca autoritatea competentă și autoritatea desemnată să-și fi dat în comun acordul, după consultarea SGD-ului, pe baza unor dovezi empirice care indică faptul că, în aceste sectoare cu risc scăzut, intervențiile SGD au fost în mod constant mai reduse decât în alte sectoare.
35. SGD poate reduce contribuțiile unei instituții membre care face parte dintr-un sistem instituțional de protecție (SIP) în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf din DSGD, prin includerea unui indicator suplimentar de risc în metodologia de calcul. Indicatorul de apartenență la SIP trebuie să reflecte protecția suplimentară a solvabilității și a lichidității oferită de SIP instituției membre. În acest scop, indicatorul suplimentar de risc trebuie să măsoare valoarea fondurilor *ex ante* ale SIP care sunt disponibile imediat în scopul recapitalizării și al finanțării lichidității. Aceasta poate include și angajamente de finanțare suplimentară care pot fi disponibile la cerere și care sunt garantate cu rezervele de lichiditate deținute de membrii SIP. Pentru a măsura dacă aceste fonduri *ex ante* sunt suficient de mari pentru a oferi un sprijin credibil și eficace instituției membre respective, SGD trebuie să le stabilească în raport cu dimensiunea instituției membre a SIP.

Cerințe pentru indicatori de risc

36. SGD trebuie să utilizeze indicatori de risc care să acopere o gamă suficient de largă de surse de risc în metoda de calcul. În cazul în care un SGD alege indicatori suplimentari, acest lucru poate include, fără a se limita la acestea, riscurile legate de spălarea de bani, de cadrul de administrare defectuos sau de calitatea slabă a fișierelor „single-customer-view” (situație unică a clientului).
37. SGD trebuie să alinieze selecția indicatorilor de risc cu cele mai bune practici de management al riscurilor și cu cerințele prudențiale existente.
38. SGD trebuie să utilizeze valorile indicatorilor de risc pentru fiecare instituție membră, calculate individual.
39. Cu toate acestea, SGD trebuie să calculeze valoarea indicatorilor de risc la nivel consolidat în cazul în care statul membru exercită opțiunea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE de a permite casei centrale și tuturor instituțiilor de credit afiliate în mod permanent la casa centrală, astfel cum este prevăzut la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să fie supuse la nivel agregat ponderii de risc stabilite pentru casa centrală și instituțiile afiliate acesteia pe baza consolidată.
40. În cazul în care o instituție membră a primit o derogare de la respectarea cerințelor de capital și/sau de lichiditate în mod individual, conform articolului 7, 8 sau 21 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, SGD calculează indicatorii de capital/lichiditate corespunzători nivelului consolidat sau subconsolidat.
41. Pentru a calcula valorile indicatorilor de risc pentru o perioadă dată, SGD trebuie să utilizeze:
 - a. valoarea la sfârșitul perioadei de raportare pentru poziții din situația veniturilor;
 - b. media dintre valoarea la sfârșitul perioadei de raportare și valoarea la sfârșitul perioadei de raportare precedente pentru poziții din bilanț.

(ii) Ponderi pentru indicatori și categorii de risc

42. SGD trebuie să atribuie ponderi tuturor indicatorilor de risc în cadrul metodei de calcul al contribuțiilor, astfel încât suma acestora să fie egală cu 100 %.
43. Atunci când atribuie ponderi anumitor indicatori de risc, SGD trebuie să atribuie cel puțin ponderile minime pentru categoriile de risc și indicatorii principali de risc, astfel cum se specifică în Table 2.

Tabelul 2: Ponderi minime pentru categorii de risc și indicatori principali de risc

Categorii de risc și indicatori principali de risc	Ponderi minime
1. Capital	20 %
1.1. Rata efectului de levier	10 %
1.2. Rata CET1 sau CCR	10 %
2. Lichiditate și finanțare	15 %
2.1. LCR	5 %
2.2. NSFR	10 %
3. Calitatea activelor	12,5 %
3.1. Indicatorul NPL	12,5 %
4. Modelul de afaceri și managementul	15 %
4.1. TREA/Total active	5 %
4.2. RoA	10 %
5. Pierderi potențiale pentru SGD	12,5 %
5.1. Depozite acoperite/active negrevate cu sarcini	12,5 %
Suma	75 %

44. Suma ponderilor minime prevăzute în prezentul ghid pentru categoriile de risc și indicatorii principali de risc se ridică la 75 % din ponderile totale. SGD trebuie să repartizeze partea rămasă de 25 % între categoriile de risc menționate la punctul 29.
45. SGD trebuie să aloce partea flexibilă de 25 % din ponderi prin repartizarea acestora între indicatorii suplimentari de risc și/sau prin creșterea ponderilor minime ale indicatorilor principali de risc. Ponderea fiecărui indicator nu trebuie să depășească 25 %.
46. În cazul în care nu se utilizează un indicator principal, SGD trebuie să aloce indicatorului principal rămas din aceeași categorie de risc ponderea minimă totală pentru această categorie de risc.
47. În cazul în care există doar un singur indicator principal într-o categorie, iar acesta nu este utilizat, SGD trebuie să-l înlocuiască cu un substitut care are aceeași pondere minimă ca indicatorul principal.
48. SGD trebuie să atribuie fiecărui indicator de risc o pondere și să aplice aceeași pondere pentru toate instituțiile membre.

(iii) Indicatori individuali de risc (IRS)

49. Pentru fiecare valoare a unui indicator de risc, SGD trebuie să atribuie un scor individual de risc (IRS) cuprins între 0 și 100, unde 0 indică cel mai mic risc și 100 cel mai mare risc. Pentru calcularea fiecărui IRS, SGD poate aplica metoda „încadrării în clase de risc” sau metoda „scării progresive”.
50. SGD-urile trebuie să aplice raționamentul profesional pentru a calibra pragurile, respectând însă, în orice caz, următoarele praguri minime:
- Pentru rata efectului de levier, rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata de acoperire a necesarului de lichiditate și rata de finanțare stabilă netă, dacă valoarea indicatorului unei instituții membre este mai mică decât cerința minimă de reglementare aplicabilă în conformitate cu articolul 92 alineatul (1), articolele 412 și 413 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, atunci IRS corespunzători trebuie să fie 100.
 - Pentru rata de acoperire a capitalului, dacă valoarea indicatorului unei instituții membre este mai mică de 100 %, atunci IRS corespunzător trebuie să fie 100.
 - Pentru rata valoarea totală a expunerii la risc/total active și depozite acoperite/active de sarcini, în cazul în care valoarea indicatorului unei instituții membre este mai mare de 100 %, IRS corespunzători trebuie să fie 100.

Metoda „încadrării în clase de risc” pentru IRS

51. În metoda „încadrării în clase de risc”, pentru un anumit indicator de risc, SGD definește un număr fix de clase de risc (clase de risc), minimul fiind două clase de risc. SGD trebuie să definească numărul de clase de risc pentru a reflecta diferitele niveluri de risc prezentate de instituțiile membre (de exemplu, risc ridicat, mediu, scăzut) evaluate pe baza indicatorului de risc respectiv.
52. Pentru fiecare grupă a unui indicator de risc „j”, SGD trebuie să stabilească o limită superioară și inferioară pentru valoarea „A” a indicatorului de risc, astfel încât instituțiile membre cu un nivel similar de risc să fie încadrate în aceeași grupă de risc. SGD trebuie să stabilească limitele grupelor de risc fie pe bază relativă, fie pe bază absolută, astfel încât:
- Atunci când utilizează baza relativă, SGD trebuie să distribuie uniform instituțiile membre în grupele de risc. SGD stabilește limitele grupelor de risc după ce determină valorile „A” ale indicatorului de risc pentru instituțiile membre din aceeași grupă de risc.
 - Atunci când utilizează baza absolută, SGD trebuie să stabilească limitele grupelor de risc pentru a reflecta faptul că toate valorile „A” ale indicatorului de risc din cadrul acestor limite reprezintă un nivel similar de risc și că toate instituțiile membre cu un nivel de risc similar sunt încadrate în aceeași grupă.

53. SGD trebuie să stabilească numărul și limitele grupelor de risc pentru a se asigura că există o diferențiere suficientă și semnificativă a instituțiilor membre. SGD trebuie să evite calibrarea numărului și a limitelor astfel încât instituțiile membre, deși prezintă diferențe semnificative între nivelurile de risc măsurate cu un anumit indicator de risc, să fie încadrate în aceeași grupă.
54. SGD nu trebuie să stabilească o limită superioară pentru grupa cu riscul cel mai ridicat și nu trebuie să stabilească o limită inferioară pentru grupa cu riscul cel mai scăzut.
55. Pentru fiecare grupă a unui indicator de risc, SGD trebuie să atribuie IRS corespunzător. SGD trebuie să atribuie un IRS de 100 pentru grupa cea mai riscantă și un IRS de 0 pentru grupa cea mai puțin riscantă. SGD se poate abate de la această regulă pentru indicatorii de risc care pot avea doar două valori posibile, dintre care unul reprezintă un nivel mediu de risc. În cazul în care SGD decide să utilizeze această posibilitate, atunci trebuie să atribuie un IRS de 50 grupei care reprezintă nivelul mediu de risc, în timp ce IRS atribuit celeilalte grupe trebuie să fie 100 sau 0.

Metoda „scării progresive” pentru IRS

56. În această metodă, pentru fiecare instituție „*l*” și pentru fiecare indicator de risc „*j*”, SGD trebuie să calculeze un IRS pe baza valorii „*A*” a indicatorului de risc. SGD trebuie să definească o limită superioară „*a_j*” și o limită inferioară „*b_j*” pentru fiecare indicator. Dacă valoarea indicatorului se situează între limitele definite, SGD trebuie să atribuie valoarea IRS între 0 și 100, în conformitate cu următoarele două formule:

- a. Atunci când o valoare mai mare a indicatorului indică un risc mai ridicat, iar indicatorul este peste limita superioară „*a_j*”, SGD trebuie să stabilească valoarea IRS la 100. În mod similar, când valoarea indicatorului este sub limita inferioară „*b_j*”, SGD trebuie să stabilească valoarea IRS la 0. Formula corespunzătoare este:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{dacă } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{dacă } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{dacă } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

unde *j* = indicatorul „*j*”, cuprins între 1 și „*m*”.

- b. În mod similar, dacă un indicator mai scăzut indică un risc mai ridicat, iar indicatorul se află sub limita inferioară „*b_j*”, SGD trebuie să stabilească valoarea IRS la 100. În mod corespunzător, atunci când valoarea indicatorului este peste limita superioară „*a_j*”, SGD trebuie să stabilească valoarea IRS la 0. Formula corespunzătoare este:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{dacă } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{dacă } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{dacă } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. Pentru fiecare indicator de risc, SGD trebuie să calibreze limita superioară „ a_j ” și limita inferioară „ b_j ” pentru a asigura o diferențiere suficientă și semnificativă între instituțiile membre. SGD trebuie să evite calibrarea limitelor superioare și inferioare astfel încât toate instituțiile membre să se situeze frecvent sub limita inferioară sau peste limita superioară, deși prezintă diferențe semnificative în domeniul măsurat cu un anumit indicator de risc.

(iv) Agregarea IRS în ARS

58. Fiecare IRS al indicatorului de risc „ j ” pentru o instituție „ i ” se înmulțește cu valoarea IW de risc atribuită unui anumit indicator de risc „ j ”. Apoi, valorile IRS ponderate se adună pentru a se obține un scor agregat al riscului (ARS) conform următoarei formule:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

unde:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Calcularea ARW pe baza ARS

59. Pentru fiecare ARS, SGD trebuie să atribuie un ARW corespunzător, stabilind pragurile pentru ARW și aplicând fie metoda „încadrării în clase de risc”, fie metoda „scării progresive”, indiferent de metoda utilizată pentru determinarea de IRS diferiți pentru indicatorii de risc.

60. SGD trebuie să asocieze ARW cu ARS astfel încât să fie posibilă încadrarea instituțiilor membre în clasele cu cea mai mică și cea mai mare pondere ARW, precum și popularea diferitelor clase de risc. În special, SGD trebuie să evite calibrarea modelului astfel încât aproape toate instituțiile membre, deși cu profiluri de risc semnificativ diferite, să fie încadrate într-o singură clasă de risc (de exemplu, clasa de risc pentru instituțiile cu un profil de risc mediu) și, prin urmare, să li se atribuie același ARW. Totuși, aceasta nu înseamnă că SGD trebuie neapărat să utilizeze pentru fiecare perioadă întregul interval și să atribuie instituțiilor membre un ARW care să corespundă celor mai joase și celor mai înalte praguri pentru ARW.

Praguri pentru ARW

61. SGD trebuie să stabilească pragul superior „ α ” și pragul inferior „ β ” pentru ARW ca să reflecte diferențele de risc la care sunt expuse diferitele instituții membre.

62. SGD trebuie să stabilească pragul superior „ α ” pentru ARW între 150 % și 200 %.

63. SGD trebuie să stabilească pragul inferior „ β ” pentru ARW între 50 % și 75 %.

64. SGD poate stabili un interval mai larg dacă se justifică faptul că intervalul limitat la 50 %-200 % nu reflectă suficient diferențele dintre modelele de afaceri și profilurile de risc ale instituțiilor membre și că ar crea un hazard moral prin gruparea artificială a instituțiilor membre cu profiluri de risc foarte diferite.

Metoda „încadrării în clase de risc” pentru ARW

65. În cazul în care aplică metoda încadrării în clase de risc, SGD trebuie să stabilească intervale pentru ARS care să corespundă unei clase (grupe) de risc specifice și să atribuie un ARW fiecărei grupe, în conformitate cu formula următoare:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{1}\right)^{\left(\frac{Grupa\ de\ risc_p - 1}{P - 1}\right)}$$

unde:

P = numărul total de clase de risc pentru ARW;

p = numărul grupei de risc, care începe la 1 (grupa cu cel mai mic risc posibil) și se încheie la P (grupa cu cel mai mare risc posibil);

$\beta = ARW(1)$, și anume valoarea ARW dorită corespunzătoare grupei de risc 1 (limita inferioară); și

$\alpha = ARW(N)$, și anume valoarea ARW dorită, corespunzătoare grupei de risc P (limita superioară).

66. SGD trebuie să stabilească numărul de clase de risc „P” proporțional cu numărul și diversitatea instituțiilor membre. Cu toate acestea, SGD trebuie să stabilească cel puțin patru clase de risc „P”. SGD trebuie să stabilească cel puțin o grupă pentru instituțiile membre cu risc mediu, cel puțin o grupă pentru membrii cu risc scăzut și cel puțin două grupe pentru instituțiile cu risc ridicat.

Metoda „scării progresive” pentru ARW

67. Dacă aplică metoda scării progresive, SGD trebuie să atribuie fiecărui ARS un ARW corespunzător, pe baza următoarei formule:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

unde:

ARS pentru o instituție „I” poate lua orice valoare cuprinsă între 0 și 100;

$\beta = ARW(0)$, și anume valoarea ARW dorită care corespunde unei valori ARS de 0 (limita inferioară); și

$\alpha = ARW(100)$, și anume valoarea ARW dorită care corespunde unui ARS de 100 (limita superioară).

68. În această metodă, ARW asociat la ARS crește exponențial, cu o limită superioară „ α ” și o limită inferioară „ β ”. Pentru o instituție dată în care ARS este 100 (cel mai riscant scor), ponderea de risc aferentă va fi „ α ”, care este cea mai mare pondere de risc. În mod similar, dacă ARS este 0, ponderea de risc aferentă va fi „ β ”, care este cea mai mică pondere de risc.

69. În cazul în care distribuția ARS pentru instituțiile membre ale unui SGD acoperă doar o parte din intervalul ARS posibil, în loc de intervalul complet de la 0 la 100, SGD poate reflecta situația respectivă prin decizia de a aplica pentru un ARS un prag „ γ ” mai mare de 0 și un prag „ δ ” mai mic de 100. În acest caz, unui ARS mai mic sau egal cu „ γ ” trebuie să i se atribuie un ARW de „ β ”, iar unui ARS mai mare sau egal cu „ δ ” trebuie să i se atribuie un ARW de „ α ”. Formula îmbunătățită corespunzătoare este:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

unde:

$$0 < \gamma < \delta < 100;$$

γ este pragul inferior al ARS care corespunde celui mai scăzut ARW β ; și

δ este pragul superior real al ARS care corespunde celui mai înalt ARW α .

70. SGD trebuie să stabilească pragurile „ γ ” și „ δ ” astfel încât niciun ARS al unei instituții membre să nu depășească „ δ ” sau să scadă sub „ γ ” în momentul calibrării.

4.6. Modificări opționale ale formulei de calcul

71. SGD poate modifica formula de calcul prevăzută în secțiunea 4.1 din ghid, astfel cum se descrie mai jos.

(i) Contribuția minimă

72. SGD poate solicita instituțiilor membre să plătească o contribuție minimă (MC), indiferent de cuantumul depozitelor acoperite ale acestora, utilizând oricare dintre următoarele formule de calcul modificate pentru a calcula contribuțiile individuale:

- a. În cazurile în care SGD impune instituțiilor membre să plătească o parte din contribuțiile lor periodice totale sub forma unei contribuții minime în plus față de o contribuție în funcție de risc:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

unde:

MC= contribuția minimă, care este identică pentru toate instituțiile membre; și

$$CR_{MC1} = \frac{\text{nivelul țintă periodic} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- b. În cazurile în care SGD impune instituțiilor membre să plătească fie o contribuție bazată pe risc, fie o contribuție minimă, luându-se în considerare valoarea mai mare:

$$C_i = \text{Max.}\{MC; (CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

unde:

MC= contribuția minimă, care este identică pentru toate instituțiile membre;

x = numărul de instituții care trebuie să plătească doar contribuția minimă.

Metoda de determinare a valorii „x” este descrisă în anexa 1;

$$CR_{MC2} = \frac{\text{nivelul țintă periodic} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

și

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. Atunci când stabilește o contribuție minimă, SGD trebuie să țină cont în mod corespunzător de riscul de hazard moral inerent stabilirii unor contribuții fixe și de riscul creării unor bariere la intrarea pe piața de servicii bancare.

(ii) Utilizarea fondurilor SGD pentru prevenirea intrării în dificultate

74. În cazul în care un stat membru permite unui SGD, inclusiv unui SIP recunoscut oficial drept SGD, să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsuri alternative de prevenire a intrării în dificultate a unei instituții de credit, SGD-ul în cauză poate include un factor suplimentar în propriul calcul în funcție de risc efectuat pe baza valorii totale a expunerii la risc a instituției. În acest caz, SGD trebuie să aplice următoarea formulă de calcul modificată:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

unde:

TREA_i = valoarea totală a expunerii la risc a instituției „i”; și

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Înainte ca SGD să poată implementa factorul suplimentar, autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, trebuie să evalueze, în contextul aprobării metodei de calcul, dacă introducerea acestuia este proporțională cu riscul de intervenție necesară pentru a preveni intrarea în dificultate a instituțiilor distinct de protecția depozitelor acoperite.

(iii) Metoda contribuțiilor în funcție de stocuri

76. În cazul în care autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, permite SGD să aplice metoda contribuțiilor în funcție de stocuri în locul metodei contribuțiilor în funcție de flux, SGD trebuie să aplice următoarea formulă de calcul în locul celei descrise la punctul 14:

$$C_i = CR_{\text{în funcție de stocuri}} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum \text{net } C_i \text{ din perioadele anterioare}$$

unde:

$CR_{\text{în funcție de stoc}}$ = rata contribuției în funcție de stocuri (identică pentru toate instituțiile membre într-o perioadă dată)

$\sum \text{net } C_i \text{ din perioadele anterioare}$ = suma contribuțiilor instituției membre „i” pentru perioadele anterioare, după deducerea oricăror ajustări

77. Pentru a calcula $CR_{\text{în funcție de stocuri}}$, SGD trebuie să aplice punctul 15, însă trebuie să modifice punctul 16 după cum urmează, în cazul în care numitorul trebuie să fie cel puțin egal cu 1:

(*minim*) nivel țintă periodic =

(*minim*) nivel țintă în funcție de stocuri pentru perioada curentă =

$$\frac{\text{nivel țintă minim} - \text{resurse financiare disponibile calificate (RFDC)}}{\text{numărul de perioade rămase până la atingerea nivelului țintă minim}} + \text{RFDC}$$

în conformitate cu articolul 10 alineatul 8(2) din DSGD

78. Suma contribuțiilor nete ale perioadelor anterioare ale tuturor celor „n” bănci membre ale SGD trebuie să fie egală cu RFDC ale SGD:

$$\sum_{i=1}^n \sum \text{net } C_i \text{ din toate perioadele anterioare} = \text{RFDC}$$

79. SGD trebuie să stabilească suma contribuțiilor anterioare ale instituției membre „i” fie pentru toate perioadele anterioare, fie pentru o perioadă de timp adecvată pentru care SGD este în măsură să stabilească contribuțiile anterioare ale tuturor instituțiilor membre, sau în conformitate cu un substituent adecvat care reflectă contribuțiile anterioare ale instituției membre „i”. Pentru fiecare instituție membră „i”, SGD trebuie să țină cont de suma contribuțiilor anterioare nete de ajustări, rezultate, de exemplu, din intervenții sau recuperări ale SGD-ului, astfel încât să se respecte dispozițiile de la punctul 78.

80. Autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, poate solicita SGD să înlocuiască ARW_i și CD_i în formula de la punctul 76 cu media (ponderată) a ARW_i și media (ponderată) a CD_i pentru câteva perioade. În acest caz, SGD trebuie să selecteze numărul de

perioade pentru care să utilizeze media pentru a evita fluctuațiile puternice ale contribuțiilor instituțiilor membre. Această cerință nu scutește SGD să-și atingă nivelul țintă minim în conformitate cu termenii prevăzuți la articolul 10 alineatul (2) primul și al treilea paragraf din DSGD.

4.7. Calibrarea metodei de calcul și revizuirea sa periodică

81. SGD trebuie să calibreze metoda de calcul pe baza raționamentului profesional, luând în considerare caracteristicile sectorului bancar național, și a gradului de eterogenitate la nivelul instituțiilor membre. Calibrarea metodei de calcul cuprinde:
- selectarea indicatorilor de risc;
 - ponderarea indicatorilor de risc;
 - limitele superioare și inferioare ale IRS;
 - metoda de calcul al IRS;
 - pragurile pentru ARW;
 - metoda de calcul al ARW;
 - aplicarea unor modificări opționale la formula de calcul.
82. SGD trebuie să reflecte în contribuția fiecărei instituții membre și, prin urmare, în calibrarea metodei de calcul, o majorare a expunerii unui SGD ca urmare a participării unui membru care rezultă din:
- probabilitatea unei intervenții SGD;
 - eventualele pierderi nete pentru SGD care decurg dintr-o intervenție SGD, după eventuale recuperări din patrimoniul instituției intrate în faliment.
83. SGD trebuie să alinieze stimulentele oferite de metoda de calcul la cerințele prudențiale.
84. SGD trebuie să țină seama de practicile naționale de contabilitate și raportare.
85. SGD trebuie să calibreze toate elementele metodei de calcul pentru a fi în concordanță cu datele istorice relevante. În acest sens, datele istorice trebuie să conțină: (i) date cu privire la intrarea în dificultate a instituțiilor, intervenții ale SGD, măsuri de rezoluție sau măsuri luate de alte autorități publice pentru a preveni intrarea în dificultate; și (ii) date despre pierderile nete sau ratele de recuperare ale SGD în urma unor astfel de evenimente.

86. Autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, trebuie să compare cu regularitate – cel puțin o dată la cinci ani și înainte de revizuirea periodică la cinci ani a prezentului ghid – rezultatele obținute în aplicarea metodei de calcul cu o referință adecvată pentru evaluarea riscurilor, de exemplu cu evaluarea riscurilor efectuată în cadrul SREP. Această comparație trebuie efectuată în mod holistic. Autoritățile competente, în colaborare cu autoritățile desemnate, trebuie să informeze ABE cu privire la rezultatul holistic al acestei comparații și la discrepanțele observate.
87. SGD trebuie să revizuiască și, dacă este necesar, să recalibreze toate elementele metodei de calcul – cel puțin o dată la cinci ani și după revizuirea periodică la cinci ani a prezentului ghid – pentru a se asigura că performanța metodei de calcul este suficient de sensibilă la risc și că asigură o diferențiere suficientă în funcție de risc pentru instituțiile sale membre. De asemenea, modificările în ceea ce privește raportarea datelor, modificările de reglementare sau instituționale trebuie să declanșeze controlul și verificarea performanței modelului.

4.8. Actualizarea sau corectarea contribuțiilor

88. În cazul în care trebuie să ajusteze contribuțiile periodice deja plătite de instituțiile membre, de exemplu din cauza actualizărilor indicatorilor unor instituții membre pentru corectarea erorilor contabile, SGD trebuie să fie în măsură să reflecte ajustarea în următoarea contribuție periodică datorată, fără să trebuiască să ramburseze și să colecteze contribuții din urmă.

4.9. Colectarea datelor

89. SGD trebuie să dispună de sisteme adecvate pentru a colecta toate informațiile necesare pentru a calcula contribuțiile fiecărei instituții membre. În situațiile în care SGD nu adună informații direct de la instituțiile membre, ci se bazează pe informațiile oferite de autoritățile competente sau desemnate, trebuie să se instituie dispoziții statutare sau mecanisme formale pentru ca informațiile solicitate de SGD în vederea administrării contribuțiilor să fie colectate și transmise cu promptitudine.
90. În scopul calculării contribuțiilor, SGD trebuie să utilizeze informațiile de care dispune deja sau care au fost solicitate de la instituțiile membre de către autoritățile competente, în cadrul obligațiilor de raportare ce le revin. SGD trebuie să asigure un echilibru între solicitarea informațiilor necesare pentru calcularea contribuțiilor și evitarea solicitărilor de informații împovărătoare nejustificate din partea instituțiilor membre.
91. SGD trebuie să solicite date care nu sunt raportate deja în mod regulat doar dacă informațiile respective sunt necesare pentru stabilirea riscului pe care îl prezintă instituțiile membre pentru SGD-ul în cauză.

4.10. Transparența și confidențialitatea datelor

92. SGD trebuie să facă publice cel puțin descrierea metodei de calcul și parametrii formulei de calcul, inclusiv indicatorii de risc, însă nu neapărat ponderea acestora.
93. SGD trebuie să comunice instituției membre în cauză, nu însă și publicului, rezultatele clasificării riscurilor și componentele acesteia pentru o anumită instituție membră.
94. SGD trebuie să păstreze confidențialitatea informațiilor utilizate la calculul contribuțiilor, care în alte condiții nu sunt făcute publice.

4.11. Aprobarea metodei de calcul

95. SGD trebuie să solicite aprobarea autorității competente, în cooperare cu autoritatea desemnată, înainte de implementarea inițială a metodei de calcul. SGD trebuie să obțină reînnoirea aprobării autorității competente, în cooperare cu autoritatea desemnată, cu frecvența pe care autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată, o consideră adecvată și, în orice caz, înainte de a aduce modificări semnificative unei metode de calcul deja aprobate. SGD trebuie să aducă anual la cunoștința autorității competente și a autorității desemnate modificările ne semnificative aplicate metodei de calcul.

Anexa 1 – Metoda de identificare a valorii „x” pentru calculul contribuțiilor minime

1. Următoarea metodă descrie modul de identificare a valorii „x” pentru calculul ratei contribuției aferente contribuției minime, conform punctului 72b.
2. În primul rând, SGD trebuie să clasifice toate instituțiile membre în ordine crescătoare în funcție de produsul dintre ARW și depozitele acoperite $ARW_i * CD_i$. Ordinea în ierarhia acestora este descrisă de indicele „r”. Instituția membră cu cel mai mic produs $ARW_i * CD_i$ are gradul $r = 1$, iar instituția membră cu cel mai mare produs $ARW_i * CD_i$ are $r = n$.

3. În al doilea rând, pentru fiecare instituție membră, SGD trebuie să calculeze separat contribuția intermediară $interimC_r$ în conformitate cu următoarea formulă:

$$interimC_r = \frac{\text{nivel țintă periodic} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. În al treilea rând, SGD trebuie să compare $interimC_r$ a fiecărei instituții membre cu contribuția minimă MC. Apoi, trebuie să stabilească numărul „x” de instituții care trebuie să plătească doar contribuția minimă MC, și anume cele pentru care $interimC_r \leq MC$.
5. În al patrulea rând, SGD trebuie să introducă în formulele de la punctul 72b numărul identificat „x” de instituții care plătesc contribuția minimă.